

Ministerieel besluit tot definitieve bescherming als monument van de handschoenenwinkel Ganterie A. Boon in Antwerpen

DE VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING,
WONEN EN ONROEREND ERFGOED,

Gelet op het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, artikel 6.1.1;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 25 juli 2014 tot delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Regering, artikel 6, 1°;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 2 oktober 2019 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, artikel 8, §1, 2°;

Gelet op het ministerieel besluit van 10 mei 2019 tot voorlopige bescherming als monument van de handschoenenwinkel Ganterie A. Boon in Antwerpen;

Gelet op het openbaar onderzoek dat gehouden is van 7 juni 2019 tot en met 7 juli 2019 en waarvan de behandeling is opgenomen in bijlage;

Gelet op de bezwaren van de zakelijkrechthouders waarvan de behandeling is opgenomen in bijlage;

Overwegende dat het waarderend onderzoek, waarvan de resultaten zijn opgenomen in het beschermingsdossier, de erfgoedwaarde van de handschoenenwinkel Ganterie A. Boon aantoonst;

Overwegende dat de handschoenenwinkel Ganterie A. Boon van algemeen belang is omwille van de historische, architecturale en artistieke waarde;

Overwegende dat de handschoenenwinkel Ganterie A. Boon als monument historische waarde bezit die als volgt wordt gemotiveerd:

De handschoenenzaak gekend als Ganterie A. Boon uit het begin van de 20ste eeuw is een betekenisvolle historische getuige van een familiale kleinhandel in de Antwerpse binnenstad. De aanwezigheid van een familiezaak met eenzelfde winkelfunctie op dezelfde locatie is vrij uitzonderlijk.

De voorgeschiedenis van het huis gaat terug tot het einde van de 19de eeuw, wanneer een handschoenenzaak "Maisin T. Ghianda" door Italiaanse broers in een achterliggend pand in de Kammenstraat werd opgericht en nadien uitgebreid met twee winkelhuizen in de Lombardenvest. Een strategische beslissing gezien deze wijk in het historische stadscentrum rond de eeuwwisseling gekend was voor zijn groot- en detailhandel van mode, kledij en aanverwante accessoires. Het bedrijf werd in het begin van de 20ste eeuw overgenomen door Arthur Boon die de huisnaam wijzigde in de naar hem vernoemde Ganterie A. Boon en de bestaande gebouwen verving door een fraai woonwinkelhuis in art-decostijl naar een ontwerp van architect Bollekens van 1929. De ontwikkeling en de oprichting van groothandelszaken na de Eerste Wereldoorlog in de buurt, waaronder het warenhuis Vaxelaire-Claes in art-decostijl, hebben zaakvoerder Arthur Boon wellicht geïnspireerd.

De Ganterie A. Boon is eveneens illustratief voor de historische ontwikkeling die de bebouwing in dit stadsdeel doormaakte. De handschoenenzaak is gesitueerd in een zone die reeds bij de stadsvergroting in het begin van de 14de eeuw ontwikkeld werd en opgenomen in het stadsweefsel. In de 16de eeuw was dit stadsdeel reeds sterk versteend. De in de Ganterie A. Boon nog steeds aanwezige 16de-eeuwse kelders met tonggewelf van de twee, voor het woonwinkelhuis afgebroken, panden zijn hier waardevolle en blijvende getuigen van;

Overwegende dat de handschoenenwinkel Ganterie A. Boon als monument architecturale waarde bezit die als volgt wordt gemotiveerd:

Arthur Boons handschoenenzaak is een gaaf bewaard en representatief voorbeeld van een woonwinkelhuis in Antwerpen uit het begin van de 20ste eeuw dat gerealiseerd werd in art-decostijl. Het werd in 1929 ontworpen door de Antwerpse architect François Bollekens in opdracht van zaakvoerder Arthur Boon, overnemer van het "Maison T. Ghianda". De nieuwbouw verving twee in kern minstens tot de 16de eeuw opklimmende winkelpanden, waarvan de tonggewelfde kelders in de nieuwbouw geïntegreerd werden.

De handschoenenzaak behoort tot een van de laatst gekende realisaties van architect Bollekens. Binnen zijn oeuvre is dit een uitzonderlijk ontwerp in art-decostijl. De bewuste keuze voor een totaalproject voor exterieur en interieur maakt dit woonwinkelhuis architecturaal betekenisvol.

De Ganterie A. Boon behoorde tot het luxesegment en geldt als een representatief winkeltype dat voornamelijk voorkwam in grootstedelijke context. Met de vrij specifieke koopwaar werd er gemikt op een begoed clientele. De buitenarchitectuur en de winkelrichting dienden de functie en exclusiviteit van de zaak te visualiseren. Dit werd bewerkstelligd door de verzorgde art-decovormgeving maar ook door de kwaliteitsvolle materialen voor zowel de bovenbouw, de winkelpui als het winkelinterieur. Het decoratief houtwerk, de verdiepte inkom, de opschriften in de etalage, de winkelaankleding veruitwendigden de kwaliteit van het aanbod en verhoogden het vertrouwen.

De Ganterie van Arthur Boon is ook exemplarisch voor de evolutie en schaalvergroting die winkels in stedelijke centra in de 19de tot en met begin 20ste eeuw doormaakten. De karakteristieke trapgeveltoppen van de 16de-eeuwse voorlopers van de Ganterie in de Lombardenvest waren eerst omgevormd tot klassiekere lijstgevels. De kenmerkende 'kassen' of kleinere uitstalramen van deze woonwinkelhuizen evolueerden naar steeds grotere winkelramen. Tenslotte werden de twee smalle rijhuizen vervangen door één grotere nieuwbouw met volwaardige winkelpui als sluitstuk in deze evolutie.

Het oorspronkelijke en intact behouden winkelinterieur wordt gedomineerd door de omlopende wandhoge lambriserings met stilistisch bijhorende toonbanken en centraal een verdiepte alkoof met betaalmogelijkheid. Traditioneel was er een strikte scheiding tussen de publieke winkelruimte en het private woongedeelte. Architect Bollekens paste dit ook in het ontwerp voor Arthur Boon toe. De interne circulatie naar de historische kelders en de hogergelegen privévertrekken wordt in de Ganterie georganiseerd vanuit de smalle traphal verstopt achter de wandhoge lambrisering en is totaal niet zichtbaar voor het clientele. De traphal, bovenkamers en gangen hebben per niveau een stijlvolle aankleding gekregen, zoals gebruikelijk was in de burgerwoningbouw, met decoratieve elementen ontleend aan de art deco en andere neostijlen. Het functionele ruimtegebruik en de optische vergroting door de plaatsing van spiegels, in de winkel en op bovenverdiepingen, versterken de architecturale waarde en illustreren daarbij de vakkennis van de bouwmeester;

Overwegende dat de handschoenenwinkel Ganterie A. Boon als monument artistieke waarde bezit die als volgt wordt gemotiveerd:

Het geheel van het exterieur en het interieur van de Ganterie A. Boon heeft een hoge ensemble- en artistieke waarde. De stijlkeuze voor de art deco voor de buitenafwerking werd doorgetrokken tot in het winkelinterieur en een aantal privévertrekken en overal met dezelfde verfijning uitgevoerd.

De zorg waarmee tal van decoratieve elementen zijn uitgewerkt in de door François Bollekens ontworpen voorgevel en binneninrichting, is representatief voor het grote artistieke talent van de bouwmeester alsook voor het vakmanschap van de ambachtslui.

De uitvoering van het winkelinterieur wordt toegeschreven aan de schrijnwerkerij Bollekens Frères dat in 1858 onder meer door de vader van de architect was opgericht. Vanaf zijn ontstaan was het bedrijf bekend voor zijn hoogwaardige producten. De artistieke kwaliteiten van deze uitvoerders blijken uit de detaillering, de keuze voor zeer duurzaam houtwerk, de doorgedreven afstemming van decoratieve motieven voor de wandafwerking, vitrines en toonbanken. Door de onderlinge relatie tussen wandafwerking, meubilair, opbergdozen, tegelvloer, plafondafwerking, verlichting en bijhorende armaturen getuigt dit 20ste-eeuwse winkelinterieur overduidelijk van een totaalconcept.

Kwaliteitsvolle toevoegingen in de jaren 1950 van onder meer twee luchters, doen geen afbreuk aan het oorspronkelijke winkelinterieur. Ze illustreren het voortdurende gebruik van de Ganterie en de aanpassing aan nieuwe noden;

Overwegende dat de cultuurgooderen die zijn opgesomd in de bijlage bij het ministerieel besluit integrerend deel uitmaken van het monument en de historische, architecturale en artistieke waarde van het monument versterken zoals gemotiveerd in de bijlage bij het besluit,

BESLUIT:

Artikel 1. Met toepassing van artikel 6.1.1 tot en met artikel 6.1.11 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 en artikel 6.2.1 van het Onroerenderfgoedbesluit van 16 mei 2014 worden de volgende onroerende goederen definitief beschermd als monument:

Handschoenenwinkel Ganterie A. Boon, Lombardenvest 2-4 in Antwerpen, bekend ten kadaster: Antwerpen, 3de afdeling, sectie C, perceelnummer 1906A.

De cultuurgooderen die mee worden beschermd, zijn opgenomen in bijlage.

De definitief beschermde onroerende goederen zijn aangeduid op het plan dat als bijlage bij dit besluit wordt gevoegd.

De fotoregistratie van de fysieke toestand van de definitief beschermde goederen wordt als bijlage bij dit besluit gevoegd.

Art. 2. Het monument heeft de volgende erfgoedwaarden:

- 1° historische waarde;
- 2° architecturale waarde;
- 3° artistieke waarde.

De erfgoedelementen en de erfgoedkenmerken van het monument zijn:

Het volledig onderkelderde maar ondiepe woonwinkelhuis beslaat een rechthoekig perceel, ontstaan door de samenvoeging van twee kleinere percelen. Op de begane grond bevindt zich de winkel. De vroegere woonvertrekken situeren zich op de bovenverdiepingen.

Het in het straatbeeld opvallende woonwinkelhuis Ganterie A. Boon is drie traveeën breed en vier bouwlagen hoog onder een plat dak. Het gebouw is vanouds volledig ingebouwd waardoor enkel de straatgevel muuropeningen heeft en decoratief uitgewerkt werd.

De exterieurafwerking uit 1929 in art-decostijl met de gevelbrede winkelpui bleef integraal behouden en stemt overeen met het bewaarde bouwplan van François Bollekens. De winkelverdieping wordt gemarkeerd door een met zwart marmer beklede winkelpui en dito plint. De winkelpui omvat twee grote vitrines, met centraal een verdiept portaal of inkompartij met meerhoekige beglaasde winkel deur met gestileerde handgreep. Zowel het strakke hout- als glaswerk van de winkelpui is origineel en draagt in het bovenlicht over de gehele breedte

een gefumeerd geschilderd opschrift 'Ganterie / A. Boon / Handschoenen' boven een smalle strook met huisnaam 'Gants-Gloves / A. Boon. / Handschoenen'.

Aan de gevelinden net boven de marmeren bekleding zijn twee gestileerde medaillons in de puilijst verwerkt, waar vroeger een uithangbord aan was bevestigd.

Vanaf de eerste verdieping is het woonwinkelhuis bekleed met een natuurstenen parament, wat voor een kleurrijk contrast zorgt met de afwerking van de begane grond. De vormgeving is zeer strak en vertoont tal van decoratieve art-decostijlelementen.

De verticaliserende opbouw wordt versterkt door de begrenzendende pilasters en postamenten met bekronende akroteria, de halfzuiltjes tussen de vensters die bovenaan uitlopen in gestileerde uitwaaierende plantenslingers, en de gecanneleerde panelen op de borstweringen. De lijstgevel wordt bovenaan afgetopt door een trapezoidaal fronton met de huisnaam 'Ganterie A. Boon', en een topstuk in de vorm van een bloemenkorf.

De rechthoekige vensters zijn gevat in oplopende, geprofileerde omlijstingen. Op de derde verdieping zijn de bovenhoeken van de vensters afgeschuind. De afgeronde hardstenen lekdrempels zijn onderaan versierd met zeer verfijnd uitgevoerde bloemenranken en dito art-decoconsoles. De vensteropeningen verkleinen naar boven toe en hebben per niveau verschillend houtwerk. De schuiframen op de eerste verdieping hebben een driedelig bovenlicht, de T-vormige ramen op de tweede verdieping hebben een gedeeld bovenlicht, én de kleinste vensters op de derde verdieping hebben aan de straatzijde ter beveiliging een laag ijzeren hekje.

Het woonwinkelhuis is volledig onderkelderd. De twee tot de 16de eeuw opklimmende kelders zijn bereikbaar via een kwartslagtrap onder het trappenhuis. De massieve en vrij hoge gewitte tongewelfde kelders zijn loodrecht op de straat georiënteerd. Dankzij een deuropening in de gemeenschappelijke scheidingswand tussen beide kelders, is de dikte van de muren zichtbaar.

De oorspronkelijke 16de-eeuwse constructie bleef behouden. De indeling werd in 1929 door de toevoeging van tussenwanden, tussendeuren en gemetste rekken gewijzigd. De vloer is bedekt met donkergrijze tegels. Voor de trap bevindt zich een septische put onder een zware hardstenen afdekplaat, die volgens het bouwplan van 1929 een reeds bestaande put was.

De winkel neemt de begane grond volledig in, met uitzondering van twee hoekjes achteraan waar zich een kleine ruimte (zuidoost) en de traphal (zuidwest) bevinden. Het opmerkelijke begin 20ste-eeuwse winkelinterieur is ontworpen volgens een totaalconcept in art-decostijl en kenmerkt zich door een uitzonderlijk verfijnde afwerking en kwaliteitsvol materiaalgebruik. Het winkelinterieur bleef integraal bewaard, inclusief de verlichtingsarmaturen, het vaste en losse meubilair.

De symmetrisch opgevatte binneninrichting en plaatsing van de meubels correspondeert volledig met het goedgekeurde ontwerp van architect Bollekens van 1929.

De ruimte wordt vanaf de centrale inkomdeur in twee delen gedeeld met in de as een verdiepte 'alkoof' met spiegels, twee palmetvormige wandluchters in opaline, een geïntegreerde marmeren schouw, een kolenkachel én een bewaarde kassa bovenop een vrijstaande houten console. Elke zone is voorzien van een eigen vrijstaande toonbank.

De wanden van de rechthoekige winkelruimte zijn onderaan bekleed met een zeer lage marmeren plint. Daarboven zijn over de volledige wandhoogte een ensemble van eiken wandkasten met driedelige opbouw aangebracht: onderaan gesloten kasten, vervolgens open rekken voorzien voor de plaatsing van de handschoendozen én daarboven een brede houten boord met ingewerkt melkloodglas waarachter verlichting die voor een gedempte lichtinval zorgen. Hetzelfde materiaal is toegepast voor het bovenlicht van de alkoof. De omlopende kasten- en houtwanden zijn afgewerkt met een verdiept paneeldecor met afgeschuinde hoeken, zoals in de winkeldeur, gecanneleerde art-decoprofielen, keperfriezen en geïntegreerde spiegels. Dezelfde verfijnde vormgeving en hoogstaand materiaalgebruik is ook terug te vinden in de tweedelige vitrine zelf. De uitstalramen worden aan de straatzijde van de winkelruimte gescheiden door beglaasde etalagedeuren met decoratief uitgevoerde raamindelingen. De ruimte onder de etalage werd benut voor de plaatsing van de radiatoren en nog een paar gesloten kasten. De houten uitstalramen hebben aan de straatzijde een

afgeschuinde boord waarin het huisnummer 2 is verwerkt. De zijwanden van de etalages zijn bekleed met spiegels, waardoor de tentoongestelde waren op de verstelbare glazen legplanken op metalen houders extra tot hun recht komen. De winkeldeur tussen beide vitrines bewaart binnenin de originele gestileerde deurklink in art-decostijl.

De fraaie en originele vloer bestaat uit in de massa gekleurde, drooggeperste tegels in diabolovorm (krakelingen), vermoedelijk van Belgisch fabricaat (Céramique Nationale de Welkenraedt, La Nouvelle Céramique Amay of C.G.C.B Jurbise). Deze tegels in de tinten oker, roze en bordeaux, zijn gelegd volgens een kruisvormig patroon.

De gepleisterde zoldering is opgedeeld in verschillende verdiepte panelen, waartegen centraal een achthoekig verlichtingselement werd aangebracht omgeven door het motief van gestileerde bloemenkransen. Vanwege de zwakte van deze lichtbron werd de verlichting in de jaren 1950 uitgebreid met twee plafondluchters in melkloodglas boven de toonbanken.

Aan weerszijde van de 'alkoof' bieden ingewerkte deuren toegang tot respectievelijk een kleine ruimte (oostkant) en tot een wenteltrap naar de bovenverdiepingen (westkant).

De smalle traphal in de zuidwesthoek die tot het privégedeelte behoort is niet zichtbaar vanuit de winkel. De ruimte met stenen vloer wordt visueel afgescheiden door de houten betimmering. De trap heeft een merkwaardige ronde koperen of messing trappaal die onderbroken wordt en overgaat in de ronde spil die doorloopt tot de derde verdieping. De steile leuning heeft zeer gestileerde gebogen spijlen. De trapwand is ter hoogte van de begane grond voorzien van een marmeren lambrisering en daarboven bekleed met een soort donkerbruine Lincrusta die geïnspireerd lijkt op rechthoekige vellen goudlederbehang. Onder de trapkast is de toegang naar de oudere kelder.

De bovenverdiepingen worden eveneens gekenmerkt door een uitgekend ruimtegebruik. Door te werken met ingemaakte kasten, de weloverwogen plaatsing van vaste elementen en spiegels, de keuze voor een tot de derde verdieping doorlopende traphal en een gang parallel aan de achtergevel op elk niveau, wordt de beschikbare oppervlakte per verdieping maximaal benut.

De spiltrap geeft op de eerste verdieping direct uit op de smalle gang, waarvan de gangvloer samengesteld is uit bordeauxrode wit geaderde marmeren platen die tevens hernomen worden in de hoge lambrisering. Boven de lambrisering zijn de gangwanden afgewerkt met een figuratieve schildering met bloemen en vogeltjes tegen een groene achtergrond. Het tafereel stelt vogels en bloemenranken voor tussen recht en rondbogig latwerk, waardoor de setting van een tuinprieel of loofgang wordt geinsinueerd. In een uitgespaarde rondbogige nis tegen de zuidgevel is een grote spiegel geplaatst, recht tegenover de brede eveneens rondbogige beglaasde woonkamerdeur, waardoor het ruimtelijk effect wordt versterkt. Aan weerskanten van de spiegel is een tweearmige kandelaar met blad- of bloemvorm geplaatst. Ten einde van de gang, aan de oostkant, is er een kleine ruimte achter een houten deur. Deze gangdeur behield samen met de keukendeur de gestileerde klinken en meerhoekige sleutelplaatjes in art-decostijl.

De woonkamer met aanpalende keukenruimte bevinden zich op de eerste verdieping aan de straatzijde (ten noorden), zoals op het uitgevoerde bouwplan van 1929 was voorzien.

De originele aankleding in eclectische stijl met verwerking van decoratieve art-decoboemmotieven, die ook in de voorgevel werden toegepast, bleef in de woonkamer bewaard.

Deze woonruimte wordt optisch vergroot door de plaatsing van een rondboogvormige spiegel, gevat in een houten geprofileerde lijst met bloem als topstuk en geflankeerd door twee tweearmige kandelaars met blad- of bloemvorm, centraal tegen de oostwand. Daaronder werd een afgeronde lage grijs-wit geaderde schouwmantel eveneens met bloemmotief geplaatst.

Aan de straatzijde zijn originele schuifvensters met mooie handvaten bewaard. De vensterpartijen worden omgeven door een grote korfboogvormig houten sierkader, verrijkt

met houtsnijwerk van gestileerde bloemenkettingen. De houten kader gaat onderaan over in de fraaie ingekaste radiatoren met marmeren venstertabletten.

De originele gegoten bordeauxkleurige vloer (terrazzo) oogt als een marmerimitatie.

Het gestucte plafond wordt gekenmerkt door een grote ovaalvormige gestucte lijst met daarin een brede boord beschilderd met figuratieve kleurrijke florale motieven. In de uitgespaarde hoeken zijn vier hangende tulpvormige lichtarmaturen geplaatst die ook op het bouwplan aangeduid werden. Ze worden omgeven door kwaliteitsvol gestuct en beschilderd ajourwerk. De omlopende kooflijst is versierd met een kettingvormig sieralement dat onder meer terugkomt in het houtwerk van de spiegellijst en kamerdeuren.

In de kleine keukenruimte zijn het ovaalvormige halvenster met melkglas en het keukenvenster vermeldenswaardig. Het keukenvenster dat een schuifraam is, maar tegelijkertijd ook opengedraaid kan worden, was functioneel en vernieuwend voor de tijd.

De tweede verdieping is ingericht met een slaapkamer en aanpalende badkamer. Deze ruimtes die bijna de hele verdieping innemen, komen uit op een smalle gang die loopt vanaf de trap langsheen de zuidelijke achtergevel.

De gangvloer bestaat uit een bordeauxrode en beige marmeren tegelvloer. Het bordeauxrood is ook in de aanzettrede van de trap naar de derde verdieping verwerkt. De drie gangdeuren hebben een ovaalvormig bovenlicht gevuld met structuurglas en gestileerde art-decogetinte deurkrukken.

Een grote rechthoekige spiegel is geplaatst in een speciaal daarvoor uitgespaarde nis tegen de zuidelijke achtergevel en wordt geflankeerd door twee tweearmige kandelaars met blad- of bloemvorm. De initialen AB verwijzend naar bouwheer Arthur Boon uitgevoerd in smeedwerk werden daarin verwerkt.

De slaapkamer in eclectische stijl met elementen ontleend aan de neo-empire bevindt zich boven de woonkamer. De ruimte wordt gedomineerd door een gestileerde marmeren schouwmantel tegen de oostelijke buitenmuur. De schouw, uitgevoerd in dezelfde materialen als de badkamer, heeft een afgerond tablet en is versierd met triglifien en pijlbundels. Het pijlbundelmotief kenmerkend voor de (neo)empire komt op verschillende plaatsen in deze kamer terug. Zo is de rechthoekige spiegel op de schouwboezem gevat in een goudkleurige lijst met pijlbundels. Het schilderij boven de spiegel, met de voorstelling van een halfnaakte vrouw op een bed die bezocht wordt door putti met kruis en bloemen zit in een gelijkaardige lijst. Ook het rechthoekig lijstwerk van het gestuct plafond is uitgevoerd in goudkleurige pijlbundels en parelijsten. Gestucte bloemenkransen met strikmotief, een ander (neo)-empiremotief, werden in de spiegelboogvormige hoeken aangebracht. Tot slot werden deze sieralementen ook verwerkt in de binnendeuren, in de houten kader voor de twee straatvensters en in de omkasting van de twee daarvoor geplaatste radiatoren. Het principe van een 'cosy corner' werd hier toegepast, waar men kon verpozen op de grijsmarmeren tabletten op de radiatorkasten.

De badkamer in art-decostijl, naast de slaapkamer, is nog aanwezig.

De smalle wenteltrap geeft op de derde en hoogste verdieping uit op een kleine overloop, die verlicht wordt door een plat daklicht versierd met het terugkerende ovaalvormig houtwerk en structuurglas. De overloop wordt beveiligd door een koperen of messing leuning en dito trappaal.

Art. 3. Voor het beschermde monument gelden de volgende beheersdoelstellingen:

- 1° de algemene doelstelling van de bescherming als monument is het behoud van de erfgoedkenmerken en -elementen die de basis vormen voor de erfgoedwaarden;
- 2° de bescherming als monument beoogt het behoud van de erfgoedelementen van de Ganterie A. Boon, omvattende zowel het exterieur als het interieur met bijzondere aandacht voor het winkelinterieur en de bijhorende cultuurgoederen. Elke beheerdaad vereist een geïntegreerde en duurzame aanpak waarbij de impact op het geheel wordt afgewogen en waarbij de draagkracht niet wordt overschreden;

- 3° de afleesbaarheid en herkenbaarheid van de typologie die het woonwinkelhuis kenmerkt en de grote ensemblewaarde tussen exterieur en interieur dient gerespecteerd te worden;
- 4° met betrekking tot het exterieur van de Ganterie A. Boon beoogt de bescherming als monument het behoud van de buitenarchitectuur van de voorgevel qua schaal, volumewerking, materiaalgebruik en decoratieve gevelafwerking. De herkenbaarheid van de begin 20ste-eeuwse voorgevel in art-decostijl en grote aandacht voor het behoud van het authentieke voorkomen en de afwerking van de etalage op de begane grond met inbegrip van het oorspronkelijk schrijnwerk, inclusief hang- en sluitwerk, is hierbij van bijzonder belang;
- 5° met betrekking tot het winkelinterieur op de begane grond beoogt de bescherming het behoud van de herkenbaarheid als handschoenenzaak, met behoud van de bestaande ruimteverdeling en de waardevolle interieurafwerking, met inbegrip van het vast meubilair en de cultuurobjecten;
- 6° de in de bijgevoegde lijst opgesomde cultuurobjecten die in het woonwinkelhuis bewaard worden, houden verband met de functie van de Ganterie A. Boon. Het behoud ervan in situ is wenselijk en wordt aanbevolen;
- 7° de bescherming als monument beoogt het behoud van de historische kelders, van de traphal en van een aantal ruimtes op de verdiepingen. Jongere invullingen, die niet opgenomen zijn als erfgoedelement, hoeven niet behouden te blijven;
- 8° de bescherming als monument ondersteunt de huidige functie of een andere invulling van de Ganterie A. Boon in de toekomst, mits respect voor de beschreven erfgoedelementen en -kenmerken.

Art. 4. De zakelijkrechthouder en de gebruiker van het beschermde monument zijn verplicht de instandhouding en het onderhoud ervan te verzekeren door:

- 1° het goed als een goede huisvader te beheren en de nodige voorzorgsmaatregelen te nemen tegen schade ten gevolge van brand, blikseminslag, diefstal, vandalisme, wind of water;
- 2° de toestand van het goed regelmatig te controleren;
- 3° regulier onderhoud uit te oefenen;
- 4° onmiddellijk passende consolidatie- en beveiligingsmaatregelen te nemen in geval van nood.

Art. 5. Voor de volgende handelingen aan het beschermde monument moet een toelating worden aangevraagd:

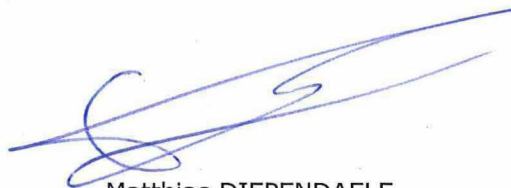
- 1° het plaatsen, slopen, verbouwen of heropbouwen van een constructie;
- 2° het verwijderen, vervangen, wijzigen of verstevigen van constructieve elementen;
- 3° het verwijderen, vervangen of wijzigen van historische materialen en het toepassen van behandelingen met als doel de historische materialen te reinigen, te herstellen, te verduurzamen of te beschermen tegen verweer en aantasting;
- 4° het uitvoeren van de volgende werken aan het dak en de buitenmuren van constructies:
 - a) het verwijderen, vervangen of wijzigingen van het dakvolume, de dakbedekking, de dakconstructie en gootconstructies;
 - b) het verwijderen van voegen en het hervoegen;
 - c) het aanbrengen, verwijderen, vervangen of wijzigen van de kleur, textuur of samenstelling van de afwerkingslagen;
 - d) het aanbrengen, verwijderen, vervangen of wijzigen van buitenschrijnwerken, deuren, ramen, poorten, inclusief de al dan niet figuratieve beglazing, beslag, hang- en sluitwerk;
 - e) het aanbrengen, verwijderen, vervangen of wijzigen van aard- en nagelvaste elementen, smeedijzer en beeldhouwwerk, inclusief nieuwe toevoegingen;
 - f) het aanbrengen, vervangen of wijzigen van opschriften, publiciteitsinrichtingen of uithangborden, met uitzondering van verkiezingspubliciteit en met uitzondering van publiciteitsinrichtingen, waarbij wordt bekendgemaakt dat het goed te koop of te huur is, op voorwaarde dat de totale maximale oppervlakte niet meer bedraagt dan 4 m²;

- 5° het uitvoeren van de volgende omgevingswerken: het plaatsen of wijzigen van boven- en ondergrondse nutsvoorzieningen en leidingen;
- 6° het uitvoeren van de volgende handelingen aan of in het interieur en de cultuurgoederen die er integrerend deel van uitmaken:
- a) het uitvoeren van destructief materiaaltechnisch onderzoek;
 - b) het uitvoeren van structurele werken en het toevoegen van nieuwe structuren;
 - c) het uitvoeren van werken die het uitzicht of de indeling van het interieur wijzigen;
 - d) het verwijderen, vervangen of wijzigen van historische materialen en het toepassen van behandelingen met als doel de historische materialen te reinigen, te herstellen, te verduurzamen of te beschermen tegen verweer en aantasting;
 - e) het verwijderen, vervangen of wijzigen van plafonds, gewelven, vloeren, trappen, wand- en plafondafwerking, binnenschrijnwerken, inclusief de al dan niet figuratieve beglazing, lambrisering, beslag, hang- en sluitwerk, en van de waardevolle interieurdecoratie;
 - f) het bepleisteren van niet-bepleisterde elementen of het bepleisteren met een andere samenstelling of textuur, alsook het ontpleisteren van bepleisterde elementen;
 - g) het beschilderen van ongeschilderde elementen of het schilderen in andere kleuren of kleurschakeringen of met een andere verfsoort dan de aanwezige;
 - h) het uitvoeren van werken aan en het verplaatsen of verwijderen van de cultuurgoederen.

Er is geen toelating vereist voor het onmiddellijk nemen van passende consolidatie- en beveiligingsmaatregelen in geval van nood, noch voor de uitvoering van regulier onderhoud.

Brussel, **15 JAN. 2020**

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed,

Matthias DIEPENDAELE